

L Ö G**32**

17. maí

um bráðabirgðastöðvun á tollafgreiðslu.**FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að stöðva tollafgreiðslu á aðfluttum vörum, þar til fram komið frumvarp um útflutningssjóð o. fl. hefur hlotið fullnaðarafgreiðslu á Alþingi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 17. maí 1958.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G**33**

29. maí

um útflutningssjóð o. fl.**FORSETI ÍSLANDS**

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI**1. gr.**

Hlutverk útflutningssjóðs, sem stofnaður var með lögum nr. 86 1956, er að styðja útflutningsatvinnuvegi landsmanna á þann hátt, sem fyrir er mælt í lögum þessum. Útflutningssjóður greiðir útflutningsbætur samkvæmt II. og III. kafla þessara laga og yfirfærslubætur samkvæmt IV. kafla og greiðir niður vöruverð samkvæmt VI. kafla. Í útflutningssjóð rennur yfirfærslugjald samkvæmt IV. kafla þessara laga og önnur gjöld samkvæmt V. kafla.

Fé útflutningssjóðs skal geyma í sérstökum reikningi í Seðlabanka Íslands.

2. gr.

Ríkisstjórnin skipar 5 menn í stjórn útflutningssjóðs og jafnmarga til vara. Skal einn stjórnarmaður skipaður eftir tilnefningu Stéttarsambands bænda, annar eftir tilnefningu Landssambands íslenzkra útvegsmanna og þrír án tilnefningar. Sömu reglum skal fylgt um skipun varamanna. Ríkisstjórnin skipar formann sjóðsstjórnar.

33 Kostnað við stjórn og rekstur sjóðsins svo og annan kostnað, sem leiðir af 29. maí framkvæmd laga þessara, skal greiða af fé sjóðsins.

II. KAFLI

3. gr.

Útflutningssjóður greiðir bætur á fob-verðmæti útfluttra vara, sem framleiddar eru eftir 14. maí 1958, sem hér segir:

- a. Á allan fisk og fiskafurðir, að undanteknum sildarafurðum 80 %
- b. Á afurðir úr sumarveiddri Norður- og Austurlandssild 55 —
- c. Á afurðir úr annarri sild (Faxasild og smásild) og loðnu 70 —
- d. Á útfluttar landbúnaðarafurðir greiðast bætur samkvæmt 8. gr.
- e. Allar aðrar útfluttar vörur skulu bættar samkvæmt einhverjum flokkanna a, b eða c hér að framan eftir ákvörðun ríkisstjórnarinnar, að fengnum til-lögum stjórnar útflutningssjóðs.
- f. Séu sérstakar ástæður fyrir hendi, er ríkisstjórninni heimilt, að fengnum til-lögum stjórnar útflutningssjóðs, að flytja einstakar vörur milli bótaflokka.

Fullnaðargreiðsla bóta á útfluttar vörur er háð því skilyrði, að öllu söluandvirði þeirra í erlendum gjaldeyri hafi verið skilað til banka, sbr. þó 5. gr.

4. gr.

Sé sala útflutningsvöru miðuð við annað verð en fob-verð, greiðir útflutnings-sjóður bætur á fob-verðið samkvæmt 3. gr., en yfirfærslubætur á mismun söluverðs og fob-verðs greiðast samkvæmt 22. gr.

5. gr.

Sigli togari eða annað fiskiskip með afla til sölu á erlendum markaði, skal banki greiða yfirfærslubætur á þann gjaldeyri, sem skilað er til banka vegna söl-unnar, í samræmi við 22. gr. Útflutningssjóður greiðir 25% bætur á fob-verðmæti aflans, eða sem svarar mismuninum á yfirfærslubótum (55%) og þeim bótum, sem ber að greiða samkvæmt 3. gr. (80%).

6. gr.

Ríkisstjórnin getur ákveðið, að útflutningssjóður greiði vinnslustöðvum sér-stakar bætur á smáfisk, á tilteknar fisktegundir og á fisk veiddan á vissum tímum árs. Bætur þessar skal miða við ákveðna upphæð á hvert kg af fiski, sem vinnslu-stöð tekur á móti.

7. gr.

Ríkisstjórnin getur sett það skilyrði fyrir greiðslu útflutningsbóta, að fisk-vinnslustöðvar greiði útgerðarfyrirtækjum báta og togara, svo og vinnslustöðvum, er selja fiskúrgang, ákveðið lágmarksverð fyrir fisk og fiskafurðir.

Þar til nýir samningar um kaup og kjör bátasjómannna og togarasjómannna hafa verið gerðir, er ríkisstjórninni heimilt að ákveða skiptaverð á fiski til bátasjómannna, svo og fiskverð það, sem aflaverðlaun togarasjómannna miðast við. Þetta verð skal miðast við það, að hlutur og aflaverðlaun sjómanna hækki um 5% að meðaltali. Ríkisstjórninni er og heimilt að binda greiðslu útflutningsbóta skilyrðum varðandi skiptaverð til bátasjómannna og það fiskverð, er aflaverðlaun eru miðuð við.

Grunnlaun sjómanna, eftir ákvæðum kjarasamninga um kauptryggingu, hækka frá 1. júní 1958 samkvæmt 52. gr.

8. gr.

33

29. maí

Greiða skal framleiðsluráði landbúnaðarins bætur á fob-verð útfluttra landbúnaðarafurða, er séu sambærilegar við beztu kjör, sem sjávarútvegurinn fær, þ. e. heildarbætur bátaafurðanna af þorskveiðum. Hagstofan skal reikna bæturnar og framleiðsluráðið nota fé þetta til verðbóta á þær landbúnaðarvörur, sem reiknaðar eru í verðlagsgrundvelli landbúnaðarins og seljast við lægra verði á erlendum markaði en nemur söluverði þeirra innanlands. Ákvæði þessi taka til þeirra landbúnaðarvara, sem framleiddar eru eftir 14. maí 1958.

9. gr.

Veita skal eins árs greiðslufrest á afborgunum lána, er Stofnlánadeild sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands og Fiskveiðasjóður Íslands hafa veitt til kaupa á togurum og fiskibátum, og lánstími lengjast samkvæmt því. Fresturinn telst frá gjalddaga hvernar afborgunar, einnig þó að um áfallnar en ógreiddar afborganir lána þessara sé að ræða. Greiðslufrestur þessi gildir aðeins fyrir þá aðila, sem hafa gert eða gera að öðru leyti full skil á gjaldföllnum afborgunum og vöxtum við þessar lánsstofnanir.

Sama gildir um afborganir af lánnum, er ríkissjóður hefur veitt vegna kaupa á togurum, sem komu til landsins eftir 1949.

10. gr.

Útflutningsgjald af íslenskum sjávarafurðum samkv. 1. gr. laga nr. 66 1957 skal innheimt með 65% álagi. Álag þetta renni til Fiskveiðasjóðs Íslands að $\frac{1}{13}$ hlutum, til Fiskimálasjóðs að $\frac{1}{13}$ hluta og að $\frac{1}{13}$ hluta til haf- og fiskirannsóknaskips, er ríkisstjórnin lætur byggja í samráði við fiskideild atvinnudeildar Háskóla Íslands.

11. gr.

Ríkisstjórnin getur sett nánari fyriræði um allt, er lýtur að framkvæmd 1.—10. gr. laga þessara, þar á meðal um sönnunargögn fyrir gjaldkræfum greiðslum úr útflutningssjóði, valdsvið sjóðsstjórnar og endurskoðun reikninga sjóðsins. Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að bótum samkvæmt 3. gr. skuli skipt á milli útvegsmanna og vinnslustöðva. Sé þessi heimild notuð, skal útflutningssjóður greiða váttryggingarfélögum váttryggingariðgjöld fiskibáta (sjóváttryggingu og bráðafúatryggingu) af bótum þeim, er sjóðnum ber að greiða útgerðarfyrirtækjum bátanna. Þá getur ríkisstjórnin falið samtökum útvegsmanna og útflytjenda að annast um ákveðna þætti í sambandi við framkvæmd laganna.

III. KAFLI

12. gr.

Um bætur á útfluttrar sjávarafurðir framleiddar fyrir 15. maí 1958 gilda ákvæði 13.—17. gr. þessara laga.

13. gr.

Fastar daggreiðslur til togara, sem byggðir eru eftir 1946, skulu vera þessar fyrir hvern dag, sem skipinu er sannanlega haldið til veiða:

1. Við fiskveiðar í salt 6700 kr. á dag.
2. Við fiskveiðar í ís, þegar landað er innanlands, 5400 kr. á dag.
3. Við fiskveiðar í ís, þegar landað er erlendis, 4000 kr. á dag.

Þessu til viðbótar skal greiða togurum þeim, er komu til landsins eftir 1949, 600 kr. fyrir hvern dag, sem skipinu er sannanlega haldið til veiða.

33

29. maí

Greiða skal hátaútegsmönnum í heild útflutningsbætur úr útflutningssjóði, sem nema 24.45% af fob-verði freðfisks, saltfisks, skreiðar og hrogn, sem framleidd voru á árinu 1957.

Á freðfisk, saltfisk, skreið og hrogn, sem framleitt er úr bátafiski, sem veiddur er frá 1. janúar til 14. maí 1958, skal greiða útvegsmönnum útflutningsbætur úr útflutningssjóði, er nema 26.85% af fob-verði varanna.

Þeir togarar, sem byggðir eru fyrir 1940, skulu á þessu tímabili njóta sömu aðstoðar og vélbátar.

Greiða skal útflutningsbætur á lýsi og mjöl úr síld, sem veidd er frá 1. janúar til 14. maí 1958, og skulu upphæðirnar vera hinar sömu og greiddar eru að meðaltali vegna þorskveiða bátanna.

15. gr.

Fyrir fisk veiddan á árinu 1957 skal greiða fiskvinnslustöðvum (hraðfrystihúsum, framleiðendum saltfisks og skreiðar, niðursuðverksmiðjum svo og fiskimjölswerksmiðjum) bætur úr útflutningssjóði sem hér segir:

1. Á allan smáfisk af bátum, sem tekinn er til vinnslu til útflutnings, þorsk, ýsu og steinbít, undir 57 cm að stærð, mælt eftir miðlinu fisksins frá trjónu að sporðblöðkuenda, skal greiða 34 aura á hvert kg miðað við slægðan fisk með haus. Skilyrði fyrir þessari greiðslu er það, að vinnslustöðvarnar greiði sama verð fyrir smáfisk og stórfisk.
2. Á útfluttan bátafisk, að undanskilinni ýsu og steinbít, 19.37% af fob-verði.
3. Á útfluttan togarafisk:
 - a. Á karfa 22.5% af fob-verði.
 - b. Á annan fisk 15.82% af fob-verði.
4. Á útflutta ýsu úr togurum og bátum 40.07% af fob-verði.
5. Á útfluttan steinbít úr togurum og bátum 34.03% af fob-verði.
6. Á útflutt þunnildi, fiskimjöl og fiskroð úr bátafiski 27.74% af fob-verði.
7. Á útflutt hrogn 20.33% af fob-verði.
8. Á saltfisk, sem togarar flytja til sölu erlendis, skal greiða úr útflutningssjóði 15.82% af fob-verði.

Það skilyrði er sett fyrir greiðslum útflutningssjóðs samkvæmt þessari gr., að fiskvinnslustöðvar greiði útvegsmönnum báta ekki lægra verð en kr. 1.15 fyrir hvert kg af þorski, slægðum með haus, og tilsvarendi fyrir aðrar fisktegundir, og útgerðarmönnum togara kr. 1.07 fyrir þorsk, slægðan með haus, kr. 0.98 fyrir karfa, óslægðan, og kr. 0.82 fyrir ufsa, slægðan með haus. Enn fremur, að vinnslustöðvarnar greiði sama verð fyrir ýsu úr togurum og bátum.

Enn fremur er það skilyrði sett fyrir greiðslum útflutningsbóta til fiskimjölswerksmiðja, að samningar hafi tekizt við fiskframleiðendur um verð á fiskúrgangi til mjölvinnslu, eða ef slíkir samningar hafa ekki tekizt, þá hlíti verksmiðjurnar þeim ákvörðunum, sem stjórn útflutningssjóðs setur um verð á fiskúrgangi.

16. gr.

Á fisk veiddan frá 1. janúar til 14. maí 1958 skal greiða fiskvinnslustöðvum (hraðfrystihúsum, framleiðendum saltfisks og skreiðar, svo og fiskimjölswerksmiðjum) bætur úr útflutningssjóði sem hér segir:

1. Á allan smáfisk af bátum, sem tekinn er til vinnslu til útflutnings, þorsk, ýsu og steinbít, undir 57 cm að stærð, mælt eftir miðlinu fisksins frá trjónu að sporðblöðkuenda, skal greiða 34 aura á hvert kg miðað við slægðan fisk með haus. Skilyrði fyrir þessari greiðslu er það, að vinnslustöðvarnar greiði sama verð fyrir smáfisk og stórfisk.

2. Á útfluttan bátafisk, að undantekinni ýsu, steinbít, flatfiski, skötu og frystum ufsa, greiðast 23.06% af fob-verði. 33
3. Á útfluttan togarafisk: 29. maí
 - a. Á karfa 25.00% af fob-verði.
 - b. Á annan fisk, að undanskilinni ýsu, flatfiski og frystum ufsa, 15.82% af fob-verði.
4. Á útflutta ýsu og steinbít úr togurum og bátum 44.68% af fob-verði.
5. Á útflutt þunnildi, fiskimjöl, fiskroð, gellur, fiskúrgang og sundmaga úr bátafiski 27.74% af fob-verði.
6. Á útfluttan frystan ufsa af togurum og bátum 20.20% af fob-verði.
7. Á útfluttan flatfisk og skötu af bátum og togurum 33.0% af fob-verði.
8. Á útflutt hrogn af bátum og togurum 24.20% af fob-verði.
9. Á saltfisk, sem togarar flytja til sölu erlendis, 15.82% af fob-verði.

Það skilyrði er sett fyrir þessum greiðslum útflutningssjóðs, að fiskvinnslustöðvar greiði útvegsmönnum báta ekki lægra verð en kr. 1.21 fyrir hvert kg af þorski, slægðum með haus, og tilsvareandi fyrir aðrar fisktegundir, og útgerðarmönnum togara kr. 1.10 fyrir kg af þorski, slægðum með haus, kr. 1.01 fyrir karfa, óslægðan, og kr. 0.84 fyrir ufsa, slægðan með haus. Enn fremur, að vinnslustöðvar greiði sama verð fyrir ýsu, steinbít, flatfisk og skötu af togurum og bátum.

Um skilyrði fyrir greiðslum útflutningssjóðs til fiskimjölsverksmiðja gilda ákvæði síðustu mgr. 15. gr.

17. gr.

Landsbanki Íslands skal gefa út A-skírteini, sbr. reglugerð nr. 15 1954, um innflutningsréttindi bátaútvegsmanna, fyrir framleiðslu ársins 1956 og árána þar á undan eftir sömu reglum og gilt hafa. Útflutningssjóður kaupir síðan með venjulegu álagi B-skírteini útgefin samkvæmt slíkum A-skírteinum.

18. gr.

Útflutningssjóður skal greiða váttryggingariðgjöld fiskibáta fyrir tímabilið 1. jan. til 14. maí 1958. Skal greiða $\frac{1}{2}$ ársiðgjald, svo framarlega sem bátnum hefur verið haldið úti a. m. k. $3\frac{1}{2}$ mánuð á þessu tímabili, en sé úthaldstíminn styttri, lækkar greiðslan hlutfallslega.

Þá er ríkisstjórninni heimilt að ákveða, að útflutningssjóður greiði váttryggingariðgjöld fiskibáta fyrir tímabilið 15. maí til 31. des. 1958. Sé þessi heimild notuð, skal greiða fullt ársiðgjald samkvæmt henni og 1. mgr. þessarar greinar, ef úthaldstími bátsins á árinu 1958 er 9 mánuðir eða lengri. Sé úthaldstíminn skemmri, lækkar iðgjaldsgreiðslan hlutfallslega.

Greiðslur samkvæmt þessari grein skulu aldrei nema hærri upphæð en svarar því nettó-iðgjaldi, sem bátseiganda ber að greiða, eftir að „ristorno“ hefur verið dregin frá brúttó-iðgjaldi.

19. gr.

Greiða skal framleiðsluráði landbúnaðarins bætur á fob-verð útfluttra landbúnaðarvara framleiddra fyrir 15. maí 1958, er séu sambærilegar við beztu kjör, sem sjávarútvegurinn fær á sama framleiðslutímabili, þ. e. heildarbætur bátaafurðanna af þorskveiðum á því tímabili. Hagstofan skal reikna bæturnar og framleiðsluráðið nota þær til verðbóta á þær landbúnaðarvörur, sem reiknaðar eru í verðlagsgrundvelli landbúnaðarins og seljast við lægra verði á erlendum markaði en nemur söluverði þeirra innanlands.

20. gr.

Ríkisstjórnin getur ákveðið, að útflutningssjóður endurgreiði útvegsmönnum yfirfærslugjald samkvæmt lögum nr. 86 1956, um útflutningssjóð o. fl., af radar-

33 tækjum, dýptarmælum og fisksjám. Ef rannsókn leiðir í ljós, að gjöld af innfluttum
29. maí bátavélum hafi hækkað vegna ákvæða laga nr. 86 1956, getur ríkisstjórnin heimilað
útflutningssjóði að endurgreiða hækkun þessa.

Útflutningssjóður skal endurgreiða yfirfærslugjald af þeim afborgunum og
vöxtum af lánum til kaupa á flutningaskipum, sem greiddar hafa verið á tímabilinu
1. janúar til 14. maí 1958.

IV. KAFLI

21. gr.

Af yfirfærslum til útlanda skal innheimta yfirfærslugjald til útflutningssjóðs
sem hér segir:

A. Af yfirfærslum til greiðslu á fob-verði vara, sem teljast til eftirfarandi
kafla og nr. í tollskrá, skal innheimta 30% yfirfærslugjald:

Nr. 4 og 6 í 7. kafla, nr. 1—3 í 9. kafla, nr. 2—3 í 10. kafla, nr. 1—3, 5, 7—11,
15 og 20 í 11. kafla, nr. 10 í 12. kafla, nr. 10, 14, 15 og 17 í 15. kafla, nr. 1—2 í 17.
kafla, nr. 9 í 25. kafla, nr. 11 í 44. kafla, nr. 5, 7, 8 og 16—18 í 48. kafla, nr. 19, 20 og
22 í 51. kafla, nr. 40 í 52. kafla og nr. 6—8 í 54. kafla.

B. Af yfirfærslum fyrir námskostnaði og sjúkrakostnaði skal innheimta 30%
yfirfærslugjald.

C. Af öllum öðrum yfirfærslum til útlanda skal innheimta 55% yfirfærslugjald.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að innflytjandi vöru með 30% yfirfærslu-
gjaldi samkvæmt A-lið þessarar gr. skuli greiða 55% af henni við yfirfærslu, gegn
 því að útflutningssjóður endurgreiði honum mismun 55% og 30% yfirfærslugjalds,
þegar tollafgreiðsla á sér stað.

22. gr.

Greiða skal úr útflutningssjóði yfirfærslubætur á greiðslur frá útlöndum, nema
þær, sem eru sérstaklega undanskildar samkvæmt ákvæðum í þessum lögum. Bætur
á andvirði útfluttra vara greiðast samkvæmt ákvæðum II. og III. kafla þessara laga.
Yfirfærslubætur á aðrar greiðslur frá útlöndum skulu nema 55% og greiðast af
reikningsinnstæðu útflutningssjóðs hjá viðkomandi banka um leið og greiðslur eiga
sér stað.

Nú er skilað aftur til banka gjaldeyri, sem áður var látinn af hendi gegn 30%
yfirfærslugjaldi, og skal þá greiða 30% yfirfærslubætur á hann við kaup.

Eigi skal greiða yfirfærslubætur á greiðslur, sem erlendir aðilar inna af hendi
til lúkningar skuldbindingum í íslenskum krónum, er stafa af öðru en vörusölu til
útlanda. Þetta tekur þó ekki til útlendinga, er yfirfæra gjaldeyri til greiðslu ferða-
og dvalarkostnaðar hér á landi. Á slíkan gjaldeyri skal greiða 55% yfirfærslubætur.

23. gr.

Greiðsla íslenzks gjaldeyris inn á bankareikning erlends aðila í íslenskum
krónum, sem notaður er til að inna af hendi greiðslur milli Íslands og heimalands
reikningseiganda, jafngildir yfirfærslu gjaldeyris til útlanda og er háð yfirfærslu-
gjaldi samkvæmt 21. gr. Á sama hátt jafngildir greiðsla af slíkum reikningi til
innlends aðila yfirfærslu gjaldeyris til Íslands, og skal greiða á hana yfirfærslubætur
samkvæmt 22. gr.

24. gr.

Yfirfærsla fjár úr reikningum þeim, er um ræðir í 23. gr., í erlendan gjald-
eyri, eða flutningur þess í aðra slíka reikninga, er undanþegið yfirfærslugjaldi.
Á sama hátt skal eigi greiða yfirfærslubætur á andvirði erlends gjaldeyris, sem lagt
er inn á slíka reikninga, og sama gildir um fé, sem flutt er milli þeirra.

25. gr.

33

Greiða skal yfirfærslubætur á gjaldeyri til greiðslu kostnaðar við rekstur erlendra sendiráða á Íslandi, enda sé innheimt yfirfærslugjald af yfirfærslu fjár úr bankareikningum sendiráða, sem tekið hafa við andvirði gjaldeyris með yfirfærslubótum.

26. gr.

Þóknun, gjöld, vextir og þ. u. l., er hérlendir bankar greiða erlendum viðskiptabönkum beinlínis vegna þjónustu við einstaka viðskiptamenn sína, er undanþegið yfirfærslugjaldi. Á sama hátt skal eigi greiða yfirfærslubætur á slíkar greiðslur erlendra viðskiptabanka til hérleindra banka.

Vextir af erlendum yfirdráttarlánnum og öðrum erlendum lausaskuldum þeirra banka, er verzla með erlendan gjaldeyri, skulu vera undanþegnir yfirfærslugjaldi. Á sama hátt skal eigi greiða yfirfærslubætur á vaxtatekjur þessara banka af erlendum innstæðum og verðbréfum.

Allar greiðslur hérleindra banka til útlanda til eigin þarfa aðrar en þær, er um ræðir í 2. mgr. þessarar gr., eru háðar yfirfærslugjaldi, og á sama hátt skal greiða yfirfærslubætur á samsvarandi greiðslur erlendis frá til hérleindra banka.

27. gr.

Nú hefur bankaábyrgð (rembours) verið stofnuð fyrir gildistöku laga þessara, og skal þá innheimta yfirfærslugjald samkvæmt 21. gr. af andvirði þess gjaldeyris, sem viðkomandi banki hefur látið af hendi vegna ábyrgðarinnar, nema fullnaðar-reikningsskil hafi farið fram, stofnandi ábyrgðarinnar hafi innt af hendi greiðslu samkvæmt þeim og fengið afhent öll skjöl varðandi hana, áður en lög þessi tóku gildi.

28. gr.

Ríkisstjórnin setur, í samráði við Seðlabankann, nánari ákvæði um innheimtu og reikningsskil yfirfærslugjalds svo og greiðslu yfirfærslubóta. Seðlabankinn sér um, að framkvæmd þessara mála sé svo sem fyrir er mælt í lögum þessum og þeim reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim, og skal bankinn láta ríkisstjórninni í té skýrslur um gang mála eftir nánari ákvörðun hennar.

29. gr.

Engar greiðslur skal inna af hendi samkvæmt þessum lögum í sambandi við framkvæmd laga nr. 110 1951, um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna, o. fl.

30. gr.

Aðili, sem hefur endurlánað erlent fé með þeim skildaga, að greiðsla afborgana og vaxta af láninu miðist við gengi erlends gjaldeyris á hverjum tíma, skal innheimta hjá lántakanda 55% yfirfærslugjald af vöxtum og afborgunum lánsins. Sama gildir, ef ríkissjóður er í ábyrgð fyrir erlendu láni og verður af þeim sökum að inna af hendi greiðslur til bráðabirgða vegna vanskila lántakanda.

31. gr.

Áhafnir skipa og flugvéla, sem eiga rétt á að fá hluta launa sinna eða ákveðnar fjárhæðir í erlendum gjaldeyri, skulu greiða 55% yfirfærslugjald af öllum gjald-yri, sem þeim er afhentur.

32. gr.

Vinnulaun erlendra ríkisborgara hér á landi til 1. júní 1958 skulu vera undanþegin yfirfærslugjaldi samkvæmt 21. gr. Umsóknir um yfirfærslu vinnulauna án

33 yfirfærslugjalds skulu hafa borizt Innflutningsskrifstofunni fyrir lok júnímánaðar 29. maí 1958. Eftir þann tíma skal ekki veita nein gjaldeyrisleyfi fyrir vinnulaunum án yfirfærslugjalds.

33. gr.

Yfirfærslugjald samkvæmt 21. gr. skal telja með við ákvörðun verðmætis vöru til verðtollsákvörðunar, sbr. 10. gr. laga um tollskrá o. fl. nr. 90 1954. Sama gildir, þegar ákveðið er verðmæti það, sem söluskattur af innfluttum vörum er reiknaður af, sbr. III. kafla laga nr. 100 1948, sbr. og lög nr. 82 1957.

Nú koma til tollafgreiðslu vörur, sem greiddar hafa verið fyrir gildistöku þessara laga, og skal þá engu að síður telja yfirfærslugjald samkvæmt 21. gr. með við ákvörðun verðtolls og söluskatts af þeim, nema svo standi á sem segir í 2. málslíð 37. gr.

Reglum þessarar gr. skal beita um allar vörur, sem tollafgreiddar eru eftir gildistöku þessara laga, nema vörur þær, sem tollafgreiddar eru innan 6 daga frá gildistöku laganna, sbr. 2. málslíð 37. gr.

34. gr.

Nú er aðkeypt vara greidd samkvæmt leyfi Innflutningsskrifstofunnar með löglega fengnum gjaldeyri, sem hlutaðeigandi hefur þó ekki keypt í banka, og skal þá eigi innheimta yfirfærslugjald af fob-verði vörunnar. Hins vegar skal fullt yfirfærslugjald meðtalið í verðmæti vörunnar við ákvörðun verðtolls, söluskatts og innflutningsgjalds, sbr. 33. gr. og 35. gr.

Nú er flutt til landsins vara, sem hefur ekki verið greidd með þar til leyfðum gjaldeyri frá banka og án þess að um sé að ræða ráðstöfun gjaldeyris samkvæmt leyfi Innflutningsskrifstofunnar, og skal þá viðkomandi tollýfirvald innheimta 55% yfirfærslugjald af fob-verði vörunnar.

V. KAFLI

35. gr.

Af vörum þeim, sem taldar eru í A—C liðum 36. gr., skal greiða sérstakt innflutningsgjald, þegar þær eru fluttar til landsins, svo sem segir í þeirri grein. Gjaldið miðast við tollverð vöru eins og það er ákveðið samkv. 33. gr. að viðbættum aðflutningsgjöldum og 10% áætlaðri álagningu.

Innheimtumenn rikissjóðs heimta gjaldið um leið og aðflutningsgjöld. Skal gjald þetta njóta sömu lögverndar og aðflutningsgjöld samkvæmt tollskrá og sömu reglur gilda um innheimtu þess, að því leyti sem ekki er öðruvísi fyrir mælt í lögum þessum.

36. gr.

A. Af vörum þeim, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá, skal greiða 62% innflutningsgjald:

Nr. 8 í 6. kafla, nr. 5 og 7—8 í 7. kafla, nr. 1—36 í 8. kafla, nr. 4—16 og 17 í 9. kafla, nr. 2 í 16. kafla, nr. 7 í 17. kafla, nr. 3—6 í 19. kafla, nr. 1—4 og 11—12 í 20. kafla, nr. 3—5 í 21. kafla, nr. 3 í 42. kafla, nr. 6 í 46A. kafla, nr. 7 í 46B. kafla, nr. 7—9 í 47. kafla, nr. 9—11 í 48. kafla, nr. 12—15 í 49. kafla, nr. 8 í 51. kafla, nr. 22—26 í 72. kafla, nr. 37—45, 55—58, 59—62, innanhúsljósataeki í nr. 64 og útvarpstæki í nr. 84 í 73. kafla, nr. 13—14 í 75. kafla og nr. 1, 2 og 4 í 78. kafla.

B. Af vörum þeim, sem taldar eru hér á eftir, greiðist 40% innflutningsgjald:

1. Vörum, sem taldar eru í 7. gr. reglugerðar nr. 15 1954, um innflutningsréttindi bátaútvegsmanna, og síðari breytingum á henni, þó ekki vörum, sem taldar eru í A-lið þessarar greinar, og ekki vélum í nr. 49 og 53 í 72. kafla tollskrár.

2. Vörum, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá:

33

Nr. 9 í 4. kafla, nr. 5 og 14 í 5. kafla, nr. 3 í 7. kafla, nr. 19 í 11. kafla, nr. 1 í 12. kafla, nr. 2 í 19. kafla, nr. 6—8 í 21. kafla, nr. 22, 28, 39—41 í 30. kafla, nr. 1—14 og 15a í 31. kafla, nr. 45 í 40. kafla, nr. 3 í 41. kafla, nr. 6 í 42. kafla, nr. 1, 3—6, 8, 8a, 10, 10a, 12, 13—15, 20—22, 24, 26—29, 31—32, 34—36, 37—41 og 43 í 44. kafla, nr. 14, 16 og 20—22 í 45. kafla, nr. 1—5 í 56. kafla, nr. 1—3 í 57. kafla, nr. 18—19 í 60. kafla, nr. 48, 50 og 101 í 63. kafla, nr. 15 og 20 í 64. kafla, nr. 3—5, 9—10, 16—20, 22 og 24 í 71. kafla, nr. 2 og rjómaísgerðarvélar í nr. 63 í 72. kafla, nr. 67 og 69—72 í 73. kafla, nr. 1—8, 13 og 26—27 í 77. kafla, nr. 14 í 79. kafla og nr. 1 og 3 í 85. kafla.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja tilteknar vörur, sem taldar eru undir A- og B-liðum hér að framan, á sérstakan innflutningslista. Af vöru, sem á þennan lista er sett, skal greiða 40% innflutningsgjald, ef hún fellur undir A-lið, en 22% innflutningsgjald, ef hún telst til B-liðs.

C. Af vörum þeim, sem teljast til eftirfarandi kafla og nr. í tollskrá, skal greiða 22% innflutningsgjald:

1. Búsáhöldum, sem í tollskrá teljast til nr. 58 í 40. kafla, nr. 44 í 44. kafla, nr. 29 í 58. kafla, nr. 9 og 12 í 59. kafla, nr. 20 og 21 í 60. kafla, nr. 83 í 63. kafla, nr. 23 í 64. kafla, nr. 5 í 65. kafla, nr. 9 í 66. kafla, nr. 7 í 67. kafla, nr. 6 í 68. kafla, nr. 6 í 69. kafla, nr. 3 í 70. kafla, nr. 2, 2a og 7 í 71. kafla og nr. 6—7 í 72. kafla.

2. Smíðatólum og verkferum, sem í tollskrá teljast til nr. 33 og 35 í 40. kafla, nr. 9—13 í 58. kafla, nr. 67 og 71—80 í 63. kafla, nr. 21—22 í 64. kafla, nr. 11 í 66. kafla og nr. 6 í 71. kafla.

Heimilt er að endurgreiða innflutningsgjald í þeim tilvikum, sem heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld samkvæmt lögum um tollskrá. Enn fremur er heimilt að endurgreiða innflutningsgjald að einhverju eða öllu leyti af pappu, er telst til nr. 8 og 10a í 44. kafla tollskrár, ef hann er notaður í umbúðir um nauðsynjavörur, sem og af umbúðum um slíkar vörur, sbr. nr. 28 og 29 í 44. kafla tollskrár. Ríkisstjórninni er einnig heimilt að fella niður innflutningsgjald af ilmefnum til sápu-gerðar, sem teljast til nr. 13b í 31. kafla tollskrár.

37. gr.

Innflutningsgjald samkvæmt 36. gr., sbr. og 33. gr., skal greiða af öllum þar greindum vörum, sem tollafgreiddar eru eftir gildistöku laganna. Nú stendur svo á sem segir í 1. tölul. 2. mgr. 19. gr. tollskrárlaga, og skal þá eigi innheimta gjöld samkvæmt þessum lögum, ef vara er tollafgreidd og aðflutningsgjöld greidd innan 6 virkra daga frá því að lög þessi öðlast gildi.

38. gr.

Nú ris ágreiningur um það, hvort vara sé gjaldskyld samkvæmt ákvæðum 36. gr. eða í hvern gjaldflokk hún skuli koma, og sker þá ríkisstjórnin úr. Er sá úrskurður fullnaðarúrskurður í málinu.

Sama gildir, ef ágreiningur verður um greiðslu yfirfærslugjalds samkvæmt IV. kafla laganna.

39. gr.

Bankar þeir, sem verzla með erlendan gjaldeyri, skulu greiða 50% af heildartekjum sínum vegna mismunar sölugengis og kaupgengis gjaldeyris svo og 50% af þóknun (provision) þeirri, er þeir taka af viðskiptamönnum sínum fyrir þjónustu við yfirfærslu fjár til útlanda eða aðrar greiðslur erlendis. Þetta gildir jafnt um hvers konar ábyrgðarlaun, innheimtulaun og allar aðrar greiðslur hverju nafni sem nefnast fyrir þjónustu þá, er hér um ræðir.

33 Seðlabankinn hefur eftirlit með því, að hlutaðeigandi bankar inni gjald þetta 29. maí af hendi svo sem fyrir er mælt í 1. mgr. þessarar gr.

40. gr.

Af sölu þeirri og veltu, sem skattskyld er samkvæmt b-lið 22. gr. III. kafla laga nr. 100 1948, sbr. lög nr. 82 1957 eða önnur lög, er í stað þeirra koma, skal greiða sérstakt gjald, er nemi 6% af umræddri sölu og veltu.

Undanþegnar gjaldi þessu eru vörur þær og velta, sem talið er í 23. gr. III. kafla laga nr. 100 1948. Skulu og ákvæði III. kafla laga nr. 100 1948 með síðari breytingum, sem í gildi eru, gilda um álagningu, innheimtu, greiðslu, viðurlög og öll önnur atriði gjalds þessa, þar með talin heimildin til stöðvunar atvinnurekstrar vegna vanskila.

41. gr.

Leggja skal sérstakt gjald á sölu farmiða til og frá útlöndum, sem greiddir eru í íslenskum krónum. Skal gjald þetta vera 10% af andvirði farmiða, enda skal slík farmiðasala vera undanþegin gjaldi samkvæmt 40. gr.

Um álagningu og innheimtu gjalds þessa skulu að öllu leyti gilda ákvæði 40. gr. hér að framan.

42. gr.

Greiða skal sérstakt gjald af iðgjöldum váttryggingarsamninga þeirra, er lög nr. 20 1954, um váttryggingarsamninga, taka til. Gjaldið skal nema 10% af iðgjaldsfjárhæðinni og greiðast af iðgjöldum, er gjaldkræf verða eftir gildistöku laga þessara.

Iðgjöld af eftirtöldum tryggingum eru undanþegin gjaldi því, sem um ræðir í þessari gr.:

- a. líftryggingum, sbr. III. kafla laga nr. 20 1954,
- b. brunatryggingum á húsum,
- c. tryggingum skipa og flugvéla ásamt venjulegum búnaði, munum skipverja og afla fiskiskipa,
- d. búfjártryggingum.

Um álagningu og innheimtu gjalds þessa skulu að öllu leyti gilda reglur 40. gr. hér að framan.

43. gr.

Gjald af innlendum tollvörutegundum samkvæmt lögum nr. 60 1939, eins og það er nú með viðaukum, sem felast í d-lið 1. gr. laga nr. 83 1957, eða öðrum lögum, sem í stað þeirra koma, skal innheimta með 150% álagi.

44. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að innheimta sérstakt gjald af innfluttum bifreiðum og bifhjólum. Má gjald þetta nema allt að 160% af fob-verði hvernar bifreiðar eða bifhjóls, og innheimtir Innflutningsskrifstofan það.

Ef fob-verð er ekki tiltekið, miðast gjaldið við tollmat farartækjanna, að frá-dregnu flutningsgjaldi og váttryggingargjaldi.

Þá skal ríkisstjórninni heimilt að innheimta jafnhátt gjald og getur í 1. mgr. af bifreiðum, sem settar hafa verið saman innanlands, og skulu slíkar bifreiðar metnar eftir sömu reglum og innfluttar bifreiðar og er óheimilt að skrásetja þær fyrr en gjald þetta hefur verið greitt.

Ríkisstjórnin úrskurðar, hvaða bifreiðar skulu gjaldskyldar.

45. gr.

33

Auk þess gjalds, sem innheimt er samkvæmt a-lið 5. gr. laga nr. 112 1950, sbr. 1. gr. laga nr. 82 1957 eða önnur lög, er í stað þeirra koma, skal Innflutningsskrifstofan innheimta sérstakt gjald af gjaldeyrisleyfum til utanferða, öðrum en leyfum til námsmanna og sjúklinga. Gjald þetta skal nema 20% af leyfisfjárhæð.

46. gr.

Innheimta skal sérstakt innflutningsgjald af benzíni til viðbótar gjaldi því, sem ákveðið er í a-lið 1. gr. laga nr. 68 1949 og 1. tölulið 1. gr. laga nr. 92 1957. Skal gjald þetta nema 62 aurum af hverjum lítra. Þar af skulu 6 aurar renna í brúarsjóð, 6 aurar í sérstakan sjóð, sem varið skal til að gera akfæra þjóðvegi milli byggðarlaga, og 50 aurar til útflutningssjóðs.

Hækkun þessi tekur til benzínbirgða, sem til eru í landinu, þá er lög þessi öðlast gildi. Undanþegnir hækkunini skulu þó 300 lítrar hjá hverjum eiganda.

Innheimtumenn ríkissjóðs innheimta gjald þetta ásamt innflutningsgjaldi því, er um ræðir í lögum nr. 68 1949 og 1. gr. laga nr. 92 1957, og skal um endurgreiðslu gjalds af því benzíni, sem sönnur eru færðar á að sé notað til annars en bifreiða, fylgt sömu reglum og á hverjum tíma er farið eftir um innflutningsgjald samkvæmt lögum nr. 68 1949.

47. gr.

Af vélum, sem settar eru í íslensk skip erlendis, skal greiða jafnhá aðflutningsgjöld og af sams konar innfluttum vélum, enda sé eigi um nýbyggingu skips að ræða.

48. gr.

Útflutningssjóður greiðir ríkissjóði 20 milljónir króna árlega af tekjum sínum. Skal einn tólfth hluti þessarar upphæðar greiðast á mánuði hverjum. Á árinu 1958 skulu þessar 20 milljónir króna greiðast með jöfnum mánaðarlegum greiðslum frá gildistöku laganna til áramóta.

VI. KAFLI

49. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að verja fé til niðurgreiðslu vöruverðs. Frá 1. janúar 1958 skal útflutningssjóður standa straum af slíkri niðurgreiðslu.

50. gr.

Ef vara er seld tvenns konar verði vegna ráðstafana ríkisstjórnarinnar og hún sér um, að hæfilegt neytlumagn vörunnar og ekki undir því magni, sem reiknað er með í vísitölu, að viðbættum 25%, sé á boðstólum með lægra verðinu, skal vísitalan eingöngu miðuð við það.

51. gr.

Þegar lög þessi öðlast gildi, skulu fara fram reikningsskil milli útflutningssjóðs og ríkissjóðs. Útflutningssjóður endurgreiðir ríkissjóði útgjöld hans frá 1. janúar 1958 vegna niðurgreiðslu vöruverðs. Á hinn bóginn endurgreiðir ríkissjóður útflutningssjóði þær tekjur, er hann hefur haft samkvæmt lögum um útflutningssjóð frá 1. janúar 1958 til gildistökudags þessara laga.

VII. KAFLI

52. gr.

Almenn laun skulu breytast sem hér segir frá 1. júní 1958:

Grunnlaun, sem að meðtalinni greiðslu vegna veikindadaga til tímakaupsmanna og vikukaupsmanna eru kr. 10.27 á klukkustund, kr. 492.96 á viku eða kr. 2015.00 á mánuði eða lægri, skulu hækka um kr. 0.51 á klukkustund, kr. 24.65 á viku eða kr. 100.75 á mánuði. Þó skulu engin grunnlaun hækka samkvæmt ákvæðum þessara laga meira en 7%.

Grunnlaun hærri en þau, er um ræðir í 1. mgr. þessarar gr., en þó ekki hærri en kr. 4390.00 á mánuði eða samsvarandi vikulaun eða tímalaun, skulu hækka um 5%. Grunnlaun hærri en kr. 4390.00 á mánuði skulu eigi hækka samkvæmt ákvæðum þessara laga. Grunnlaun kr. 4390.00 á mánuði eða lægri skulu aldrei hækka meira en svo, að þau verði jöfn hærri grunnlaunum í sömu stofnun eða fyrirtæki.

Hækkun sú á launum, er um ræðir í þessari gr., reiknast aðeins á aðallaun og skal ekki verða nein hækkun á hvers konar aukagreiðslum til viðbótar aðallaunum og það þó að þær séu taldar greiðsla fyrir ákveðin störf. Á hinn bóginn skulu yfirvinnugreiðslur hækka samkvæmt ákvæðum 1. og 2. mgr. þessarar gr.

Hækkun vikulauna og mánaðarlauna samkvæmt 1. mgr. þessarar gr. er miðuð við fullt starf og lækka þar greindar fjárhæðir hlutfallslega, ef ekki er unnið fullt starf.

53. gr.

Grunnupphæðir lífeyris úr lífeyrissjóðum, sem ríkissjóður sjálfur eða ríkisfyrirtæki greiða iðgjöld til, skulu hækka um 5% frá 1. júní 1958. Sama gildir um greiðslur til einstaklinga á 18. gr. fjárlaga.

Frá 1. júní 1958 skulu bótaupphæðir þær, sem ákveðnar eru í II. kafla laga nr. 24 1956, um almannatryggingar, svo og í 37. og 38. gr. sömu laga, hækka um 5%. Sama gildir um bætur samkv. lögum nr. 29 1956, um atvinnuleysistryggingar.

54. gr.

Launahækkun sú, er um ræðir í 52. gr., tekur ekki til launa fyrir störf í nefndum, ráðum og stjórnnum stofnana og fyrirtækja, og eigi heldur til launa fyrir önnur verk, sem geta ekki talizt aðalstarf.

55. gr.

Frá gildistöku laga þessara og til ágústloka 1958 skal greiða verðlagsuppbót á laun samkvæmt kaupgreiðsluvísitölu 183 stig, sem reiknuð er eftir vísitölu framfærslukostnaðar 191 hinn 1. febrúar 1958. Á tímabilinu 1. september til 30. nóvember 1958 skal einnig greiða verðlagsuppbót samkvæmt kaupgreiðsluvísitölu 183, nema því aðeins að vísitala framfærslukostnaðar 1. ágúst 1958 hafi hækkað meira en 9 stig frá 1. febrúar 1958 og sé því orðin hærri en 200 stig. Þá skal á þessu tímabili greiða verðlagsuppbót samkvæmt vísitölu 183 að viðbætti þeirri stigatölu, sem vísitala framfærslukostnaðar 1. ágúst 1958 er hærri en 200 stig. Frá 1. desember 1958, 1. marz, 1. júní, 1. september 1959, og framvegis, skal á sama hátt greiða verðlagsuppbót eftir vísitölu 183 að viðbætti þeirri stigatölu, sem vísitala framfærslukostnaðar 1. nóvember 1958, 1. febrúar, 1. maí, 1. ágúst 1959, og framvegis, kann að vera hærri en 200 stig. Sömu verðlagsuppbót skal greiða á allar aðrar greiðslur, er fylgja kaupgreiðsluvísitölu.

56. gr.

Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt að hækka verð á mjólk til bænda frá 1. júní 1958 svarið til þess, að laun bónda og verkafólks hans í verðlagsgrundvelli landbúnaðarvara fyrir framleiðsluárið 1957—58 hækki um 5%.

Við útreikning á verðlagsgrundvelli landbúnaðarvara 1958 samkvæmt II. kafla 33 laga nr. 94 1947, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl., skulu laun bónda og verkafólks hans ákveðin 5% hærri en þau hefðu orðið, ef ekki hefði verið ákveðin 5% hækkun á grunnlaunum samkv. 52. gr. 29. maí

VIII. KAFLI

57. gr.

Ráðherra sá, sem fer með verðlagsmál, skipar verðlagsstjóra og skal hann leita samvinnu við verkalyðsfélög og önnur hagsmunasamtök neytenda víðs vegar um landið til að tryggja sem raunhæfast verðlagseftirlit.

Verðlagsstjóri og þeir aðrir aðilar, sem fara með verðlagsákvarðanir og verðlags-eftirlit, mega ekki hafa persónulegra hagsmuna að gæta á neinum þeim sviðum viðskipta eða þjónustu, sem háð eru verðlagseftirliti.

58. gr.

Stjórn Innflutningsskrifstofunnar fer með verðlagsákvarðanir, að fengnum tillögum verðlagsstjóra. Innflutningsskrifstofan getur fyrirskipað að verðmerkja vörur, festa upp verðskrár í verzlunum og verkstæðum og annað slíkt, sem hún telur auðvelda viðskipti og eftirlit með verðlagi.

Dómsmálaráðherra skipar meðdómendur í verðlagsdóm, að fengnum tillögum þriggja manna, tilnefndra af stjórnnum Alþýðusambands Íslands, Stéttarsambands handa og Bandalags starfsmanna ríkis og bæja.

Að öðru leyti halda ákvæði laga nr. 35 1950 með áorðnum breytingum gildi sínu.

IX. KAFLI

59. gr.

Þar sem talað er um ríkisstjórnina í lögum þessum er átt við ríkisstjórnina í heild.

60. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að setja nánari fyrirmæli um framkvæmd þessara laga með reglugerð eða á annan hátt.

61. gr.

Brot gegn lögum þessum svo og reglugerðum og öðrum fyrirmælum, sem sett kunna að verða samkvæmt þeim, varða sektum allt að 500000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga skal vera heimil.

62. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru numin úr gildi lög nr. 86 1956, um útflutningssjóð o. fl. Ákvæði þeirra laga gilda þó um vörur, sem tollafgreiddar eru samkvæmt 2. málslíð 37. gr. þessara laga. Enn fremur eru úr gildi numin lög nr. 25 1947, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að halda niðri dýrtíðarvísitölu með fjárgreiðslum úr ríkissjóði og um áhrif nokkurra landbúnaðarvara á vísitöluna.

Gjört að Bessastöðum, 29. maí 1958.

Ásgeir Ásgeirsson.
(L. S.)

Hermann Jónasson.